

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 12C/234/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315206855
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tomášová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2016:8315206855.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Tomášovou v právnej veci žalobcu: Quantum Credit a.s., Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, IČO: 47 248 980, zast. PERSPECTA Legal, s.r.o., Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, proti žalovanému: I. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/XX, XXX XX T., t.č. na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníčkou F. N., súdnou tajomníčkou Okresného súdu L. V. B., o zaplatenie sumy 442,22 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 173,47 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 79,98 eur od 26.06.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 93,49 eur od 26.07.2012 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 03.06.2015 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 442,22 eur s úrokom z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 79,98 eur od 26.06.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 113,29 eur od 26.07.2012 do zaplatenia, zo sumy 248,95 eur od 26.08.2013 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469, ako postupca na strane jednej (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) a žalobca ako postupník na strane druhej, uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 09.06.2014 a predmetné pohľadávky sa stali vlastníctvom žalobcu. Pôvodný veriteľ uzavrel so žalovaným podľa § 44 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov dňa 18.05.2012 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb. Na základe tejto zmluvy pôvodný veriteľ bol povinný pripojiť účastníka k verejnej mobilnej sieti a aktivovať mu SIM kartu na dohodnutý mobilný mesačný program RELAX 100. Spolu so zmluvou žalovaný podpísal aj dodatok a na jeho základe mu bola poskytnutá zľava na služby a mobilný telefón.

Na základe zmluvy poskytoval Slovak Telekom a.s. účastníkovi plnenie riadne a včas. Riadne účastníkovi službu aktivoval a umožnil mu ju v plnom rozsahu využívať, odovzdal mu mobilný telefón. Za poskytnuté služby boli účastníkovi vystavené faktúry a to č. 7206130105 na sumu 79,98 eur, č. 7207108645 na sumu 113,29 eur a č. 7308074589 na sumu 248,95 eur. Žalovaný porušil zmluvu tým, že vystavené faktúry nezaplatil, v dôsledku čoho bol deaktivovaný a následne došlo k odstúpeniu od zmluvy. Predčasným zánikom zmluvy nedošlo k naplneniu podmienky dodržania lehoty viazanosti, na ktorú sa žalovaný zaviazal a od ktorej sa odvíjala aj zľava na poskytnutú službu. Vzhľadom na horeuvedenú skutočnosť vznikol poskytovateľovi služby nárok na zmluvnú pokutu, ktorá bola žalovanému vyfakturovaná.

V nadväznosti na vyššie uvedené uplatnenie zmluvnej pokuty zo strany Podniku má za to, že nimi vymáhanú zmluvnú pokutu nemožno považovať za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Dôvodom neuznania nároku žalobcu na vyplatenie zmluvnej pokuty zo strany žalovaného by mohlo byť jedine posúdenie, že platne dohodnutá zmluvná pokuta je s ohľadom na druh a povahu zabezpečovaného záväzku neprijateľne vysoká. Nakoľko inštitút zmluvnej pokuty slúži ako zabezpečovací prostriedok v zmluvných vzťahoch, považuje jej dojednanie za absolútne oprávnené. Žalovaný bol pri podpise zmluvných dokumentov oboznámený s možnosťou jej uplatnenia. Má za to, že dojednanie - aj napriek slovnému spojeniu „porušenie akejkoľvek povinnosti“, že sa jedná dojednanie s taxatívnym výpočtom povinností a nie exemplifikatívnym. Z toho možno vyvodiť záver, že dojednanie o zmluvnej pokute je určité a zrozumiteľné. K otázke nemožnosti ovplyvnenia zmluvných podmienok považuje za potrebné uviesť, že zo strany účastníka prijatie rozhodnutia o uzatvorení, resp. neuzatvorení zmluvy, stále ostáva iba na jeho slobodnom rozhodnutí. Nedodržaním lehoty viazanosti 24 mesiacov sa poskytovateľovi služby nevrátilo kalkulované plnenie. Okrem týchto nárokov si uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania.

Opatrovníčka žalovaného vo veci uviedla, že rozhodnutie ponecháva na zvážení súdu.

Súd rozhodol v zmysle § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v neprítomnosti účastníkov konania, ktorí boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní a svoju neprítomnosť riadne a včas vážnymi dôvodmi neospravedlnili.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a to zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 18.05.2012 a dodatkom k tejto zmluve, faktúrami č. 7206130105, č. 7207108645, č. 7308074589, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 01.07.2014 a zistil nasledujúci skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu Slovak Telekom, a.s. a žalovaný uzavreli dňa 18.05.2012 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb. Na základe tejto zmluvy sa právny predchodca žalobcu zaviazal zriadiť a poskytovať žalovanému službu Relax 100 a žalovaný sa zaviazal zaplatiť cenu za poskytovanie služieb podľa platnej Tarify.

Z Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 18.05.2012 vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý program služieb RELAX 100 s dobou viazanosti 24 mesiacov. V tabuľke č. 1 bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 248,95 eur a to pre prípad, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v bode 2. tohto dodatku.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému za poskytnuté služby faktúru č. 7206130105 na sumu 79,98 eur splatnú dňa 25.06.2012, faktúru č.7207108645 na sumu 113,29 eur splatnú dňa 25.07.2012, pričom touto faktúrou žalovanému vyúčtoval iné poplatky a služby vo výške 19,80 eur a faktúru č. 7308074589 na sumu 248,95 eur splatnú dňa 25.08.2013, ktorou vyúčtoval zmluvnú pokutu.

Pôvodný veriteľ oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 01.07.2014 žalovanému oznámil, že na žalobcu boli postúpené pohľadávky, ktoré sú predmetom tohto konania.

Podľa § 489 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 43 ods. 1, písm. a) zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon“), podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 1, písm. d) Zákona, podnik má právo dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných

služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplatenie

Podľa § 43 ods. 2 písm. a) Zákona, podnik je povinný uzavrieť zmluvu o poskytovaní verejných služieb s každým záujemcom o poskytovanie verejnej služby, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c).

Podľa § 44 ods. 1 Zákona, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 10, Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola dňa 18.05.2012 uzavretá podľa ust. § 44 a nasl. zák. č. 351/2011 Z. z. zmluva o poskytovaní verejných služieb s tým, že časť jej obsahu bola určená odkazom na všeobecné podmienky a že právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému vyššie uvedené faktúry

Predmetnú zmluvu je potrebné považovať aj za spotrebiteľskú zmluvu a je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný vopred bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa (zákona NR SR č. 250/2007 Z. z.), ktorý v § 3 ods. 3 ustanovuje, že každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd ďalej za preukázané, že žalovaný neuhradil faktúry za služby, ktoré mu právny predchodca žalobcu poskytol v celkovej výške 173,47 eur. Povinnosti právneho predchodcu poskytovať žalovanému telekomunikačné služby zodpovedá povinnosť žalovaného riadne a včas zaplatiť úhradu za poskytnuté služby. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.06.2014 pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom tohto súdneho konania, na žalobcu a tým je daná jeho aktívna legitímácia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a výsledky vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny poskytnutých služieb v sume 173,47 eur je dôvodný a preto žalobe v tejto časti vyhovel.

Žalovaného súd zaviazal aj k zaplateniu zákonných úrokov z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 79,98 eur od 26.06.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 93,49 eur od 26.07.2012 do zaplatenia. Ku dňom omeškania bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1,00 % a 0,75 % p.a. a úrok z omeškania tak v súlade s § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, predstavuje výšku 9,00 % 8,75 % ročne.

Faktúrou č. 7207108645 si pôvodný veriteľ uplatnil nárok na zaplatenie iných poplatkov a služieb vo výške 19,80 eur.

V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Navrhovateľ je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané).

Zo strany súdu bol žalobca písomným prípisom zo dňa 05.04.2016, ktorý mu bol doručený dňa 08.04.2016, vyzvaný na preloženie Cenníka služieb platných v čase uzavretia zmluvy, avšak napriek výzve súdu, žalobca do času konania pojednávania zostal nečinný a na výzvu vôbec nereagoval.

Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na zaplatenie iných poplatkov a služieb, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, preto súd v tejto časti žalobu spolu s príslušenstvom zamietol.

Faktúrou č. 7308074589 si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 248,95 eur.

V danej právnej veci si žalobca uplatňuje nárok z titulu zmluvnej pokuty, pričom sa jedná o dojednanie, ktoré bolo viacerými rozhodnutiami súdov vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4C/195/2015, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 6C/3/2015, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 27C/15/2015).

Podľa § 53a ods. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Citované ustanovenie § 53a je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok.

Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (čl. 7 ods. 1 smernice).

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice). Citované ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011).

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná, jedná sa o absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom výslovne zakázaný a priznanie plnenie z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súd je povinný ex offo skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania, je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke.

S ohľadom na vyššie uvedené nárok uplatnený žalobcom z titulu zmluvnej pokuty nemožno priznať, nakoľko sa jedná o nárok z absolútne neplatnej neprijateľnej podmienky určenej súdom.

Okrem uvedeného súd poznamenáva, že žalovaný ako spotrebiteľ obsah samotnej zmluvy o poskytovaní verejných služieb a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť, preto sa nejedná ani o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, žalovaný mohol iba podpísať resp. nepodpísať dodatok k zmluve, ktorého súčasťou bolo aj dojednanie o zmluvnej pokute. Pôvodný veriteľ pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, keď v zmluve je priamo uvedené, že ju uzatváral ako fyzická osoba.

Vzhľadom na uvedené súd žalobe vyhovel iba pokiaľ sa jedná o uplatnený nárok na zaplatenie ceny poskytnutých služieb vo výške 173,47 eur s prísl. a žalobu čo do zvyšku ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej právnej veci súd konanie v časti uplatneného návrhu na zaplatenie sumy 268,75 eur s prísl. zamietol a vo zvyšnej časti návrhu žalobcu pokiaľ ide o sumu 173,47 eur s príslušenstvom vyhovel. V časti zamietnutého nároku žalobcu bol v konaní úspešný žalovaný. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku bol úspešný žalobca.

V predmetnej veci mal teda žalovaný úspech v rozsahu 60 % a žalobca v rozsahu 40 %. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaného (60 % - 40 %), žalovanému vznikol nárok na priznanie náhrady trov konania v rozsahu 20 % z jeho celkových trov konania. Nakoľko si žalovaný nárok na náhradu trov konania neuplatnil a ani zo súdneho spisu mu žiadny nárok na náhradu trov nevyplýva, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.